

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten Eerste kamer
--

Zitting 9 februari 2016

Dossiernummer: TB-0145-2015

In de zaak van

de heer X,
wonende te ...,

spreekt de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, zetelend zoals in tucht, de volgende beslissing uit:

1. In feite. Voorgaanden.

In een brief gedateerd op 26 februari 2015, ontvangen door de Orde van Advocaten bij de Balie te ..., op 2 maart 2015, vroeg X zijn wederinschrijving op het tableau van deze orde.

In een brief gedateerd op 10 april 2015, ontvangen op 13 april 2015, bracht X zijn vraag in herinnering.

X werd gehoord op 1 juni 2015 door de raad van de orde van de balie te ..., zetelend zoals in tucht. Bij beslissing van dezelfde datum verklaarde deze het verzoek tot wederinschrijving niet ontvankelijk omdat X werd geschrapt als advocaat minder dan 10 jaren voorafgaand aan zijn vraag tot wederinschrijving als advocaat.

Met een aangetekende brief van 8 september 2015 werd X in kennis gesteld van de beslissing tot weigering van wederinschrijving.

Op 18 september 2015 stelde X hoger beroep in tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 432*bis* Ger. W.

De zaak werd behandeld op de zitting van de tuchtraad van beroep van 12 januari 2016.

Mr. O, verslaggever, bracht verslag uit.

Procureur-generaal P verleende advies.

X legde een nota neer. Hij werd gehoord.

De debatten werden gesloten verklaard. De zaak werd in beraad genomen.

2. Ontvankelijkheid.

Het hoger beroep is ontvankelijk. Het werd tijdig ingesteld. Het is naar de vorm regelmatig.

3. Met betrekking tot de termijn bepaald in artikel 472, §1 Ger. W.

X werd als advocaat geschrapt bij beslissing van de tuchtraad van beroep van 19 juni 2006. Voorafgaand aan deze beslissing verliep de procedure die leidde tot de schrapping schematisch als volgt:

- 6 april 2005: opening tuchtonderzoek,
- 2 mei 2005: schrapping bij verstek door de raad van de orde van ...,
- 27 juni 2005: bevestiging schrapping op verzet door de raad van de orde van ...,
- 27 maart 2006: bevestiging schrapping bij verstek door de tuchtraad van beroep,
- 19 juni 2006: bevestiging schrapping op verzet door de tuchtraad van beroep.
-

X betwist niet dat hij cassatieberoep instelde tegen de beslissing tot schrapping en dat dit leidde tot een arrest van het Hof van Cassatie van 8 juni 2007, waarbij zijn voorziening werd verworpen.

X betoogt dat een tuchtvervolgning *a posteriori* niet ontvankelijk is.

Dit middel van X werd aangevoerd en weerlegd tijdens de tuchtprocedure die leidde tot het arrest van het Hof van Cassatie van 8 juni 2007. De tuchtraad van beroep kan en mag hierop niet terugkomen, omwille van de kracht van gewijsde van de beslissing van 19 juni 2006 van de tuchtraad van beroep.

X betoogt op juiste grond dat hij, vooraleer het tuchtonderzoek werd geopend, op 28 februari 2005, op zijn verzoek, werd weggelaten van het tableau ‘zonder enig voorbehoud’. Volgens hem zou er bijgevolg, bij de berekening van de wachttermijn bepaald in artikel 472, §1 Ger. W., ten onrechte geen rekening gehouden zijn met de ‘prorogatieve periode van 1 maart 2005 tot 8 juni 2007’.

Artikel 472, §1 Ger. W. bepaalt dat een geschrapte advocaat niet kan worden ingeschreven op het tableau van de Orde dan na het verstrijken van een termijn van tien jaar nadat de beslissing tot schrapping in kracht van gewijsde is gegaan (zie ook hierna).

In de bestreden beslissing verwees de raad van de orde van ... terecht naar artikel 28 Ger. W. dat bepaalt dat iedere beslissing in kracht van gewijsde gaat zodra zij niet meer voor verzet of hoger beroep vatbaar is, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt en onverminderd de gevolgen van de buitengewone rechtsmiddelen. Artikel 28 Ger. W. wordt uitgebreid naar de voorziening in cassatie, indien dit cassatieberoep schorsende werking heeft (P. Taelman, *Het gezag van het rechterlijk gewijsde. Een begrippenstudie*, Diegem, Kluwer, 2001, p. 140-141). *In casu* had de cassatievoorziening schorsende werking (zie tot de wet van 10 april 2014: art. 468, §3, tweede lid Ger. W., en vervolgens krachtens diezelfde wet: art. 1121/5, 3° Ger. W.), en begon de hier besproken termijn van tien jaar te lopen op de datum van het cassatie-arrest van verwerving van 8 juni 2007.

De raad van de orde van ... was bijgevolg terecht van oordeel dat de vraag tot wederinschrijving niet ontvankelijk was.

4. Ondergeschikt. Schending van het gelijkheidsbeginsel.

X houdt voor dat hij in het kader van zijn rehabilitatie strenger wordt gestraft dan ‘een andere advocaat’ en hij verzoekt om volgende vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen: “*Schendt artikel 472 (vroeger 471) iuncto artikel 469 van het Gerechtelijk Wetboek (vroeger artikel 461) de artikelen 10, 11, 14 en 23 [van de Grondwet] in die mate dat de wederinschrijving slechts kan gebeuren na het verstrijken van een termijn van 10 jaar nadat de beslissing tot schrapping in kracht van gewijsde is gegaan in het kader van artikel 469 van het Gerechtelijk Wetboek (vroeger artikel 461) en geen rekening wordt gehouden met de prorogatieve periode van de voorbehoudsloze weglating*”.

De door X ingeroepen ongelijkheid betreft niet de ongelijkheid tussen personen of partijen, maar deze tussen onderscheiden rechtstoestanden. Hij vergelijkt immers zijn rechtstoestand van schrapping met deze van weglating van het tableau. Er is geen aanleiding voor het stellen van een prejudiciële vraag. Bovendien heeft X geen belang bij het stellen van de prejudiciële vraag, gezien wat volgt.

5. Ten overvloede

X werd, onder andere, vervolgd omdat hij een bedrag van € 109.073,29, ontvangen van cliënten, bestemd voor de nv Bank A, niet had doorgestort, maar had aangewend voor persoonlijk gebruik. Hij voerde zelf aan tijdens de tuchtrechtelijke procedure dat dit feit het voorwerp uitmaakte van een strafonderzoek en, om deze reden, vroeg hij om een uitstel *sine die* van de hangende tuchtzaak, wat werd geweigerd.

De vraag van een geschrapte advocaat tot wederinschrijving is – naast wat vereist is bij een primaire inschrijving en naast het respecteren van de wachttermijn van tien jaar, waarvan hierboven sprake – ook onderworpen aan het bestaan van buitengewone omstandigheden, dit omdat er reeds ernstige inbreuken op de plichtenleer werden begaan door de advocaat (art. 472, §1 Ger. W.).

Als bijlage aan zijn verzoek tot wederinschrijving van 2 maart 2015 voegde X een uittreksel uit het strafregister, afgeleverd door de gemeente ... op 21 februari 2015 (model 1 – art. 595 Sv.). Volgens de gemeente ... waren er geen veroordelingen of maatregelen. Ter terechtzitting van 12 januari 2016 legde het openbaar ministerie evenwel een uittreksel voor uit het (centraal) strafregister met betrekking tot X, bekomen op 11 januari 2016, waaruit blijkt dat hij op 1 maart 2010, op verzet, door de correctionele rechtbank te ... werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, met uitstel gedurende vijf jaar voor de helft, en met ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij art. 31 Sw gedurende acht jaar. Dit uittreksel werd gevoegd bij het dossier. X betwistte deze informatie niet en gaf geen uitleg waarom hij deze - nochtans zeer pertinente - informatie had verzwegen bij zijn aanvraag.

Het vertrouwen van de burger en van de overheid in het beroep van advocaat vereist bij de wederinschrijving van een geschrapte advocaat een zekere terughoudendheid en gestrengheid. Van de verzoekende advocaat mag worden verwacht dat hij zelf actief de omstandigheden aanbrengt en aantoont waaruit, anders dan voordien, thans zijn geschiktheid tot het beroep van advocaat blijkt of kan worden afgeleid omdat hij van een zodanige gewijzigde instelling doet blijken dat niet moet worden gevreesd voor de waarborgen van een behoorlijke beroepsuitoefening met het oog op de belangen van de rechtzoekende, en dat hij aldus aantoont dat het beroepsverbod dat hem werd opgelegd zijn doelmatigheid heeft verloren.

Los van de vraag of de gedupeerden ondertussen door X werden vergoed volstaat de vastgestelde bedrieglijke verzwijging om ten overvloede te besluiten tot de afwezigheid van buitengewone omstandigheden om de wederinschrijving te wettigen. Uit deze verzwijging blijkt immers dat X in ieder geval niet in staat blijkt om zich bij zijn beoogde beroepsuitoefening te houden aan het beginsel van rechtschapenheid, vereist door artikel 456 Ger. W.

Om deze redenen,
de tuchtraad van beroep,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Wijst de heer X ervan af.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter
en de assessoren

- mr. Geneviève Boliau,
- mr. Luc De Muynck,
- mr. Alex De Visscher,
- mr. Edward Janssens.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Boliau

L. De Muynck

A. De Visscher

E. Janssens

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

J. Boon

L. Kools